

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ТА КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ

Питання реформування вищої освіти сьогодні стоїть гостро і невідкладно. Це твердження не потребує додаткової аргументації, адже саме освітня реформа в країні є основною. Саме вона дасть поштовх до економічного зростання в майбутньому. Так як людський капітал (суспільний інтелект) є найціннішим ресурсом для сучасної ринкової економіки.

Основними категоріями студентоцентрованого навчання є компетентності та результати навчання. Ці два терміни на сьогодні є ключовими у Європейському просторі вищої освіти [1, с. 7].

Результати навчання (згідно методології Тюнінг) – це формулювання того, що, як очікується, повинен знати, розуміти, бути здатним продемонструвати студент після завершення навчання. Можуть відноситися до окремого модуля або також до періоду навчання (освітньої програми першого, другого чи третього циклів).

Сьогодні у вищих навчальних закладах існують навчальні програми, які включають набір дисциплін (наук), що вивчаються студентами протягом повного періоду навчання. Але якщо говорити про взаємозв'язок між усіма дисциплінами, то він доволі слабкий. Часто трапляється так, що навчальні дисципліни не взаємопов'язані і ніби існують у паралельних площинах. Це відбувається і через неготовність професорсько-викладацького складу ВНЗ координувати свою роботу із колега, і через слабкий рівень підготовки самих студентів. Такі недоліки освітніх програм не дозволяють сформувати компетентності майбутнього спеціаліста як цілісної особистості і фахівця.

І ще важливим питання, що потребує реформування у сучасній вищій освіті є система оцінювання, яка існує сьогодні. Зрозуміло, що результати навчання мають бути обов'язково оцінені. Але очевидно не таким чином, як сьогодні. Адже сучасні студенти опиняються у такій ситуації, коли змушені кожного заняття концентруватись на здобутті балів за результати свого навчання, в той час коли повинні більше думати про формування особистісних і професійних компетентностей.

Сучасні освітні програми за всіма навчальними дисциплінами передбачають оцінювання знань на кожному практичному занятті для всіх студентів у групі. Це, на мою думку, ніяк не стимулює застосування сучасних інноваційних методів навчання самим викладачем. Адже він сконцентрований на тому, щоб опитати всіх студентів на занятті – тому часу на дискусії і вирішення проблемних завдань, чи то просто обговорення цікавих питань по темі просто не лишається. Так само і студенти, замість того аби приймати активну участь в обговоренні на заняттях думають лише про те, яким чином заробити свої бали.

Тому вважаю за потрібне переорієнтувати систему оцінювання результатів навчання так, аби студенти більшу кількість балів могли заробляти на модульних роботах і за виконання індивідуальних завдань. Лише у цьому випадку практичні заняття можуть стати тією освітньою площадкою, де студенти і викладачі зможуть ефективно працювати над формуванням необхідних особистісних і професійних компетентностей.

Література

1. Розроблення освітніх програм. Методичні рекомендації / Авт.: В.М. Захарченко, В.І. Луговий, Ю.М. Рашкевич, Ж.В. Таланова / За ред. В.Г. Кременя. – К. : ДП «НВЦ «Пріоритети», 2014. – 120 с.

Козлов Є.В., к. філос.н.,
доцент кафедри філософії

ГУМАНІЗАЦІЯ ТА ГУМАНІТАРИЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇЇ ЯКОСТІ

Інтеграція України в європейський простір вищої освіти вимагає перегляду національних освітніх стандартів. У колах освітян останніми роками поширюється думка щодо необхідності впровадження нової освітньої парадигми, що покликана адаптувати процес навчання до суспільних викликів сьогодення та підвищити якість освітньої діяльності в цілому.

Модернізація вищої освіти дійсно є необхідною, так само як і впровадження нової освітньої парадигми. Якщо ці інноваційні процеси будуть по-справжньому людиноорієнтованими та реалі-